

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 17C/31/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114202943
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Majeriková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2014:5114202943.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Annou Majerikovou v právnej veci navrhovateľky: S. Y., nar. X.X.XXXX, bytom Y. K., B. XXX, občan SR, proti odporcovi: E. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. K., P. XXX, občan SR, o určenie manželského výživného

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľky na určenie výživného **z a m i e t a**.

Odporcovi súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu dňa 29.1.2014 domáhala rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcu k povinnosti platenia manželského výživného vo výške 50 € mesačne, s odôvodnením, že je nezamestnaná, evidovaná na úrade od 24.12.2012, bez príjmu. V priebehu konania zotrvala na podanom návrhu. Uviedla, že s odporcom sú naďalej manželia, v spoločnej domácnosti nežijú. Od 10.3.2014 je zamestnaná v spoločnosti Ekofit s.r.o. Kotešová-Oblazov na základe dohody o pracovnej činnosti s dohodnutou odmenou 2,03 eur /hod brutto. Príjem predstavuje mesačne 56,99 eur, ďalej poberá dávku v hmotnej núdzi od 1.4.2014 vo výške 6,40 eur mesačne. Návrh podala v súvislosti s výzvou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny s tým, že bez predloženia tohto potvrdenia o podaní návrhu na určenie výživného manžela, nebola by považovaná za občana v hmotnej núdzi.

Odporca s návrhom nesúhlasil, uviedol, že je poberateľom čiastočného invalidného dôchodku vo výške 197 eur mesačne a tento postačuje na pokrytie jeho odôvodnených výdavkov.

Medzi účastníkmi je nesporné, že ich manželstvo uzavreté dňa XX.X.XXXX vo Y. K. zapísané v knihe manželstiev vo zväzku 3, ročník XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom X právne trvá a v súčasnosti je vedené na tunajšom súde konanie o rozvod ich manželstva sp. zn. 37P 51/2014, ktoré doposiaľ nie je právoplatne skončené. Manželia spoločne nežijú, spoločne nehospodária od roku 2006.

Z Rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina pracovisko Bytča zo dňa 7.5.2014 súd zistil, že dňom 1.4.2014 navrhovateľke zaradenej do evidencie uchádzačov o zamestnanie bola znížená dávka a príspevky v hmotnej núdzi na sumu 6,40 eur mesačne.

Z dohody o pracovnej činnosti zamestnávateľa navrhovateľky zo dňa 7.3.2014 súd zistil, že navrhovateľka pracuje od 10.3.2014 a jej odmena v rozsahu 350 hodín ročne predstavuje sumu 2,03 eur/hod brutto a dohodu má uzavretú na dobu určitú do 30.11.2014.

Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 5.12.2013 súd zistil, že odporcovi je vyplácaný od 1.1.2014 invalidný dôchodok v sume 197 eur.

Podľa ustanovenia § 71 ods. 1 Zákona o rodine, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Vyživovacia povinnosť medzi manželmi vzniká uzavretím manželstva a je viazaná na právnu existenciu manželstva. Za existencie spoločného hospodárenia a zásady rovnakej životnej úrovne manželov a uspokojovania si osobných potrieb v rámci bezpodielového spoluvlastníctva nie je podklad pre súdnu úpravu vyživovacej povinnosti, ktorá nastáva až v prípade nezhody a to v prípade, keď manželia spolu nehospodária. Zo zásady rovnakej životnej úrovne manželov vyplýva, že nemusí byť splnená podmienka odkázanosti ako je to pri vyživovacej povinnosti detí k rodičom a okrem uspokojenia osobných potrieb sleduje aj naplnenie požadovaného zákonného charakteru inštitútu manželstva z majetkového hľadiska.

Napriek všeobecnej požiadavke rovnakej životnej úrovne v manželstve v dôsledku ich porušovania sa táto zásada nemusí uplatniť, nakoľko inštitút manželstva okrem svojej právnej stránky je založený na určitých morálnych a etických pravidlách, ktorých dodržiavanie sa sleduje aj v rámci majetkových vzťahov súvisiacich s manželstvom.

Zákon ukladá povinnosť obligatórne prihliadať na starostlivosť o domácnosť, starostlivosť o dieťa. Rozsah vyživovacej povinnosti sa týka všetkých osobných potrieb, tj. predovšetkým stravy, ošatenia, bývania, kultúrneho vyžitia. Východiskom je teda rovnaká životná úroveň manželov a pojem „v zásade“ rovnaká životná úroveň obidvoch manželov znamená, že nejde o mechanickú rovnosť majetkovej oblasti v zmysle rovnakého množstva peňazí, preto treba vziať do úvahy osobitosti vyplývajúce z osobných, pracovných, zdravotných a iných špecifik týkajúcich sa manželov.

Vychádzajúc zo zákonných hľadísk z citovaných ustanovení Zákona o rodine a podľa zisteného skutkového stavu jestvujúceho v rozhodnom čase vyhlásenia rozsudku (podľa § 153 ods. 1, § 154 ods. 1 O.s.p.) súd dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky pre určenie manželského výživného. Pri posudzovaní rozhodného obdobia od podania návrhu a za stavu, že účastníci konania sú manželia, dlhodobo nežijú v spoločnej domácnosti dospel súd k záveru, že rozhodne nemožno povedať to, žeby životná úroveň jedného z nich bola vyššia ako druhého. Navrhovateľka počas prehodnocovaného obdobia je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie a len to, že je odkázaná na štátnu pomoc (dávka v hmotnej núdzi) nemôže samo o sebe znamenať, že je neschopná samostatne sa živiť, keďže od 10.3.2014 má uzavretú dohodu o pracovnej činnosti. Je nepochybné, že manželstvo účastníkov si dlhodobo neplní svoj účel, ktorý spočíva vo vytváraní rodinného prostredia vhodného pre výchovu detí ako aj prostredia, v ktorom manželia žijú spolu vo vzájomnej zhode, poskytujúc si navzájom podporu a pomoc. Na strane druhej v konaní nebolo preukázané, že odporca je zamestnaný a má iný zdroj príjmu ako dávku sociálneho poistenia - invalidný dôchodok . Súd nezistil v súčasnosti taký nepomer v životnej úrovni oboch manželov, ktorý by opodstatňoval zaviazanie odporcu povinnosťou plnenia vyživovacej

povinnosti voči navrhovateľke titulom manželského výživného. S poukazom na vyššie uvedené dôvody preto súd návrh navrhovateľky ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. podľa ktorého zákonného ustanovenia, účastníkovi ktorý mal vo veci plný úspech súd prizná náhradu trov konania potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie právo proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal v spojení s ustanovením § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Odporca ako úspešný účastník v konania mal právo na náhradu trov konania, ktoré si však neuplatnil a zo spisu vzniknuté trovy nevyplývajú a preto súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline, v 4 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42 ods. 3 OSP (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané - každý rovnopis vlastnou rukou, pri právnických osobách opatrený popisom osoby oprávnenej konať za subjekt, ako aj odtlačkom razítka a datované) tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia alebo návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. v platnom znení).